

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

26 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa C-23/00 P,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Sims-Robertson ja I. Díez Parra,
prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) yhdistetyissä asioissa T-125/96 ja T-152/96, Boehringer vastaan neuvosto ja komissio, 1.12.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-3427) osittaista kumoamista,

vastapuolina ja muina asianosaisina:

Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH

ja

C. H. Boehringer Sohn,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

kotipaikka Ingelheim am Rhein (Saksa), edustajinaan avocat D. Waelbroeck ja avocat D. Fosselard, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään X. Lewis, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-125/96 ja vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-152/96,

Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan avocat A. Vandencastele, prosessiosoite Luxemburgissa,

Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV), kotipaikka Haag (Alankomaat), edustajanaan advocaat G. van der Wal ja avocat L. Parret, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

ja

Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, asiamiehenään G. Amodeo, avustajanaan D. Lloyd Jones, QC, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-125/96,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken ja N. Colneric sekä tuomarit A. La Pergola (esittelevä tuomari), J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja V. Skouris,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.10.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan unionin neuvosto on Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 27.1.2000 toimittamallaan valituksella vaatinut EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-125/96 ja T-152/96, Boehring vastaan neuvosto ja komissio, 1.12.1999 antaman tuomion (Kok. 1999, s. II-3427; jäljempänä valituksenalainen tuomio) osittaista kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 2 Neuvosto antoi 26.6.1990 yhteisön menettelystä eläinlääkejäämien enimmäismäärien vahvistamiseksi eläinperäisissä elintarvikkeissa asetuksen (ETY) N:o 2377/90 (EYVL L 224, s. 1).
- 3 Komissio vahvistaa asetuksen N:o 2377/90 mukaan jäämien enimmäismäärän, joka on tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määritelty eläinlääkkeen käytöstä johtuvan jäämän enimmäispitoisuudeksi, ”jonka yhteisö voi hyväksyä laillisesti sallittavaksi tai hyväksytyksi tunnustettavaksi elintarvikkeissa tai elintarvikkeilla”.
- 4 Asetuksessa N:o 2377/90 säädetään, että eläinlääkkeissä käytettävät farmakologisesti vaikuttavat aineet on niiden ihmisten terveydelle aiheuttamien vaarojen arvioinnin jälkeen kirjattava johonkin kyseisen asetuksen liitteinä I—IV olevista neljästä luettelosta. Liite I koskee aineita, joille on vahvistettavissa jäämien enimmäismäärä, liite II aineita, joille ei ole vahvistettava jäämien enimmäismäärää, liite III aineita, joille on tietyin edellytyksin asetettavissa jäämien väli-

aikainen enimmäismäärä, ja liite IV aineita, joille ei niiden vaarallisuuden vuoksi ole vahvistettavissa mitään jäämien enimmäismäärää.

5 Asetuksen N:o 2377/90 6 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Saadaksean sisällytetyksi liitteeseen I, II tai III uuden farmakologisesti vaikuttavan aineen, joka on:

— tarkoitettu käytettäväksi elintarvikkeita tuottavien eläinten hoitoon tarkoitetuissa eläinlääkkeissä,

ja

— tarkoitettu saatettavaksi markkinoille yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, jotka eivät ole aiemmin myöntäneet lupaa käyttää kyseistä ainetta elintarvikkeita tuottaville eläimille,

tulee henkilön, joka vastaa markkinoille saattamisesta, esittää hakemus komissiolle — — .”

6 Neuvosto antoi 29.4.1996 direktiivin 96/22/EY tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, s. 3).

- 7 Direktiivin 96/22/EY kuudennen perustelukappaleen mukaan beta-agonistien väärinkäyttö saattaa aiheuttaa vakavaa vaaraa ihmisten terveydelle ja kuluttajan etujen nimissä on suotavaa kieltää beta-agonistien hallussapito, niiden antaminen kaikille eläinlajeille ja niiden markkinoille saattaminen tätä tarkoitusta varten.
- 8 Direktiivin 96/22/EY 2 artiklan b alakohdassa säädetään tässä tarkoituksessa, että jäsenvaltioiden on valvottava, että kielletään ”beta-agonistien saattaminen markkinoille, jos ne on tarkoitettu annettavaksi eläimille, joiden liha ja muut tuotteet on tarkoitettu ihmisruoaksi, muita tarkoituksia varten kuin mitä 4 artiklan 2 kohdassa määrätään”.
- 9 Direktiivin 96/22/EY 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on kiellettävä

- a) — — beta-agonistien antaminen tuotantoeläimille — — ,
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettujen eläinten pito tilalla, paitsi jos ne ovat viranomaisten valvonnassa, ja sellaisten hyötyeläinten — — saattaminen markkinoille tai niiden teurastaminen syötäväksi, joissa epäillään olevan tai joissa on todettu a alakohdassa tarkoitettuja aineita, paitsi jos voidaan osoittaa, että kyseisiä eläimiä on hoidettu 4 tai 5 artiklan mukaisesti,

— —

d) edellä b alakohdassa tarkoitettujen eläinten lihojen saattaminen markkinoille,

e) edellä d alakohdassa tarkoitettujen lihojen jalostaminen.”

- 10 Direktiivin 96/22/EY 4 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdan mukaan kyseisen direktiivin 2 ja 3 artiklasta poiketen jäsenvaltiot voivat sallia annettavan määrättyihin hoitotarkoituksiin muun muassa beta-agonisteja sisältäviä sallittuja eläinlääkkeitä tietyille naudoille, hevosille ja lemmikkieläimille.
- 11 Direktiivin 96/22/EY 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan ”hoidolla” tarkoitetaan ”tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti sallitun aineen antamista yksittäiselle hyötyeläimelle eläinlääkärin tutkimuksen jälkeen hedelmällisyyshäiriön hoitoon — — ja beta-agonistien ollessa kyseessä naudoilla poikimisap[una], samoin kuin muuhun kuin lihantuotantoon kasvatettujen hevosten hengitystiesairauksien hoitoon ja poikimisapuna”.
- 12 Komissio antoi 8.7.1996 asetuksen N:o 1312/96 asetuksen N:o 2377/90 liitteen III muuttamisesta (EYVL L 170, s. 8).
- 13 Asetuksella N:o 1312/96 toteutetun muutoksen jälkeen asetuksen N:o 2377/90 liitteessä III vahvistetaan jäämien väliaikaiset enimmäismäärät erityiselle beta-agonistille, klenbuteroli-hydrokloridille (jäljempänä klenbuteroli), ja sen otsikossa ”Muut säännökset” täsmennetään näiden enimmäismäärien päättymispäiväksi 1.7.2000 ja toisaalta vahvistetaan tälle aineelle hyväksytyt hoitotarkoitukset eli nautakarjan osalta sitä voidaan käyttää ainoastaan kohdun

supistusten estoon poikivilla lehmillä ja hevoseläinten osalta kohdun supistusten estoon ja hengitystiesairauksien hoitoon.

- 14 Asetuksen N:o 1312/96 seitsemännessä perustelukappaleessa todetaan tältä osin, että ”direktiivissä 96/22/EY kielletään klenbuterolin käyttö kaikilla kotieläimillä, lukuunottamatta erityistä terapeuttista käyttöä hevoseläimillä ja lehmillä”.

Tosiseikat ja asian käsittely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

- 15 Riidan taustalla ovat seuraavat valituksenalaisen tuomion 3, 4, 36 ja 37 kohdasta ilmenevät tosiseikat.
- 16 Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH (jäljempänä BI Vetmedica) on eläinlääkkeitä kehittävä ja markkinoiva yhtiö. Se on C. H. Boehringer Sohnin (jäljempänä Boehringer), joka on yksi maailman 20 suurimmasta lääkeyhtiöstä, kokonaan omistama tytäryhtiö.
- 17 BI Vetmedican markkinaosuus on sen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa antaman ilmoituksen mukaan noin 97 prosenttia sellaisten eläinlääkkeiden myynnistä Euroopan unionissa, joita koskee direktiivissä 96/22/EY tarkoitettu beta-agonistien kieltö.
- 18 BI Vetmedica haki 20.7.1994 komissiolta asetuksen N:o 2377/90 mukaisesti klenbuterolijäämien enimmäismäärän vahvistamista nautakarjan ja hevoseläinten osalta. Eläinlääkekomitea suositti 3.1.1996 antamassaan lausunnossa

tilapäisten, 1.7.2000 raukeavien jäämien enimmäismäärien vahvistamista tieteen metodologiaan liittyvistä syistä. Komissio antoi asetuksen N:o 1312/96 juuri tämän hakemuksen jälkeen.

- 19 Näissä olosuhteissa BI Vetmedica ja Boehringer nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 9.8.1996 kanteen, joka rekisteröitiin numerolla T-125/96 ja jossa ne vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa direktiivin 96/22/EY 1, 2, 3 ja 4 artiklan siltä osin kuin niissä kielletään beta-agonisteja sisältävien eläinlääkkeiden saattaminen markkinoille, jos lääkkeet on tarkoitettu käytettäväksi sellaisten eläinten hoitoon, joiden liha ja muut tuotteet on tarkoitettu ihmisravinnoksi

— velvoittaa yhteisön korvaamaan riidanalaisesta säädöksestä niille aiheutuneet vahingot.

- 20 BI Vetmedica ja Boehringer nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 27.9.1996 toisen kanteen, joka rekisteröitiin numerolla T-152/96 ja jossa ne vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— vahvistaa EY:n perustamissopimuksen 184 artiklan (josta on tullut EY 241 artikla) nojalla, että direktiivi 96/22/EY, siltä osin kuin siinä kielletään beta-agonisteja sisältävien eläinlääkkeiden saattaminen markkinoille, jos lääkkeet on tarkoitettu käytettäväksi tuotantoeläinten hoitoon, on lainvastainen ja että sillä ei siten voida perustella asetuksessa N:o 1312/96 säädettyjä rajoituksia

— kumoaa asetuksen N:o 1312/96 siltä osin kuin siinä rajoitetaan klenbuterolille vahvistettujen jäämien enimmäismäärien pätevyys tiettyihin erityisiin hoitotarkoituksiin.

- 21 Neuvosto esitti asiassa T-125/96 ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 31.10.1996 jättämällä erillisellä hakemuksella.
- 22 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi 13.6.1997 antamallaan määräyksellä asiassa T-125/96 Fédération européenne de la santé animale (jäljempänä Fedesa) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan väliintulijoiksi tukemaan BI Vetmedican ja Boehringerin vaatimuksia sekä Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensectorin (jäljempänä SKV) ja komission väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi samana päivänä asiassa T-152/96 antamallaan määräyksellä Fedesan väliintulijaksi tukemaan BI Vetmedican ja Boehringerin vaatimuksia sekä SKV:n ja neuvoston väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia.

Valituksenalainen tuomio

- 23 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi aluksi valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa seuraavaa:

”Asiassa T-152/96 vaatimus asetuksen N:o 1312/96 kumoamisesta osittain perustuu olennaisesti direktiiviä 96/22/EY, jonka kumoamista osittain vaaditaan muiden vaatimusten ohella asiassa T-125/96, koskevaan lainvastaisuusväitteeseen. Kantajien väitteet kyseisen direktiivin lainmukaisuuden riitauttamiseksi ovat lisäksi pääosin samat molemmissa asioissa.”

- 24 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa tarkoituksenmukaiseksi ratkaista ensin molemmille asioille yhteisen kysymyksen, onko direktiivi 96/22/EY lainmukainen, ja käsitellä sen jälkeen asioiden tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ja niissä esiintyviä aineellisia kysymyksiä.
- 25 Tutkittuaan valituksenalaisen tuomion 59—141 kohdassa direktiivin 96/22/EY lainmukaisuutta koskevaa kysymystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi kyseisen tuomion 142 kohdassa siihen, että BI Vetmedican ja Boehringerin direktiivin 96/22/EY lainvastaisuuden osoittamiseksi esittämät neljä kanneperustetta oli hylättävä perusteettomina.
- 26 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi tämän vuoksi valituksenalaisen tuomion 143 kohdassa, että BI Vetmedican ja Boehringerin direktiivin 96/22/EY osittaisesta kumoamisesta asiassa T-125/96 esittämä vaatimus oli todettava joka tapauksessa perusteettomaksi ilman, että oli tarpeen lausua neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.
- 27 Huomautettuaan jo todenneensa, ettei direktiivillä 96/22/EY ole rikottu mitään BI Vetmedican ja Boehringerin esiin tuomista oikeussäännöistä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 146 kohdassa, että koska näiden asiassa T-125/96 esittämä vahingonkorvausvaatimus perustui siihen, että näitä oikeussääntöjä oli väitetty rikotun, vaatimus oli joka tapauksessa hylättävä perusteettomana ilman, että oli tarpeen lausua neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.
- 28 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 173 ja 175 kohdassa, että BI Vetmedican ja Boehringerin asiassa T-152/96 asetuksesta N:o 1312/96 nostama kumoamiskanne voitiin ottaa tutkittavaksi.

- 29 Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi aineellisesta kysymyksestä valituksenalaisen tuomion 176 kohdassa, että BI Vetmedican ja Boehringerin kyseisen kanteensa tueksi esittämät kaksi kanneperustetta perustuivat samaan väitteeseen direktiivin 96/22/EY lainvastaisuudesta.
- 30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa, että koska BI Vetmedican ja Boehringerin direktiivin 96/22/EY lainvastaisuuden toteamiseksi esittämiä kanneperusteita ei voitu hyväksyä, niiden esittämä lainvastaisuusväite oli joka tapauksessa hylättävä perusteettomana ilman, että oli tarpeen lausua kyseisen lainvastaisuusväitteen tutkittavaksi ottamista koskevasta komission ja neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä.
- 31 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 181 kohdassa, että molemmat kanneperusteet, joihin BI Vetmedican ja Boehringerin nostama asetuksen N:o 1312/96 kumoamista koskeva kanne perustui, oli niin ikään hylättävä perusteettomina siltä osin kuin niissä vedotaan direktiivin 96/22/EY väitettyyn lainvastaisuuteen.
- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki lopuksi valituksenalaisen tuomion 182—197 kohdassa vielä kolmannen perusteen, johon Fedesa oli vedonnut väliintulokirjelmässään ja BI Vetmedica ja Boehringer ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamissaan vastauksissa ja jonka mukaan komissio oli ylittänyt sille asetuksen N:o 2377/90 nojalla myönnetyn toimivallan rajoittamalla eläinlääkkeen jäämien enimmäismäärän pätevyys tietyihin erityisiin hoitotarkoituksiin.
- 33 Tämän tutkimuksen päätteeksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 198 kohdassa, että rajoittamalla klenbuterolijäämien enimmäismäärien pätevyys tietyihin erityisiin nautakarjan ja hevoseläinten hoitotarkoituksiin asetuksella N:o 1312/96 komissio oli ylittänyt toimivallan, jota se käyttää asetuksen N:o 2377/90 nojalla.

34 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 199 kohdassa, että asetus N:o 1312/96 oli kumottava siltä osin kuin siinä rajoitetaan klenbuterolijäämien enimmäismäärien pätevyys tiettyihin erityisiin nautakarjan ja hevoseläinten hoitotarkoituksiin.

35 Näillä perusteilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antoi seuraavan tuomiolauselman:

”1) Asiat T-125/96 ja T-152/96 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) — — asetus — — N:o 1312/96 kumotaan siltä osin kuin siinä rajoitetaan klenbuterolijäämien enimmäismäärien pätevyys tiettyihin erityisiin nautakarjan ja hevoseläinten hoitotarkoituksiin.

3) Kanteet hylätään muilta osin.

4) Asiassa T-125/96 kantajat ja FEDESA väliintulonsa osalta vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja ne velvoitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut. Yhdistynyt kuningaskunta, komissio ja SKV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

5) Asiassa T-152/96 komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet kantajien ja FEDESAn oikeudenkäyntikuluista ja nämä vastaavat itse toisesta puolesta oikeudenkäyntikulujaan. Neuvosto ja SKV vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan.”

Valitus

36 Neuvosto vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- lausuu neuvoston ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-125/96 esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, ettei tästä oikeudenkäyntiväitteestä ole tarpeen lausua.

37 Neuvosto vetoaa valituksensa tueksi yhteen ainoaan valitusperusteeseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään tutkimatta neuvoston esittämän oikeudenkäyntiväitteen, vaikka sen olisi pitänyt se tutkia. Neuvoston mukaan se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ennen pääasian arvioimista lausunut luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeudesta nostaa kanne direktiivin kumoamiseksi, on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 230 artikla) sanamuodon ja hengen sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oman oikeuskäytännön kanssa.

38 Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, ettei neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä ole tarpeen lausua

- jättää asiassa T-125/96 nostetun kumoamiskanteen tutkimatta.

39 SKV vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- lausuu neuvoston ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-125/96 esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion siltä osin kuin siinä todetaan, ettei neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä ole tarpeen lausua.

40 BI Vetmedica ja Boehringer vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin

- jättää valituksen tutkimatta tai toissijaisesti hylkää sen perusteettomana

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 BI Vetmedica ja Boehringer vetoavat valituksen hylkäämistä koskevan vaatimuksensa tueksi ensinnäkin siihen, että neuvosto on voittanut asian vastaajana asiassa T-125/96, minkä vuoksi se ei voi EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan toisen kohdan nojalla valittaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta. BI Vetmedica ja Boehringer vetoavat toiseksi siihen, että valitus ei täytä EY 225 artiklan, EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 112 artiklan 1 kohdan c alakohdan vaatimuksia, koska valituskirjelmässä ei ole ilmoitettu täsmällisesti, miltä osin tuomion kumoamista vaaditaan, eikä niitä oikeudellisia perusteita ja perusteluja, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi.

42 Fedesa vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- jättää valituksen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, tai ainakin hylkää sen perusteettomana

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

43 Yhdistynyt kuningaskunta vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- hylkää valituksen.

Valituksen tutkittavaksi ottaminen

44 EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavaa:

”Yhteisön ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lopullisiin päätöksiin sekä päätöksiin, joilla tehdään vain osittainen asiaratkaisu taikka päätöksiin, joilla ratkaistaan prosessiväite toimivallan puuttumisesta tai siitä, että asia on jätettävä tutkittavaksi ottamatta, voidaan hakea muutosta yhteisön tuomioistuimelta kahden kuukauden kuluessa sen päätöksen tiedoksiantamisesta, jota vastustetaan.”

- 45 Neuvoston valituksessa vaaditaan yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan osittain valituksenalainen tuomio, jossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti lausumatta neuvoston asiassa T-125/96 esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä. Neuvosto viittaa valituksessaan tältä osin valituksenalaisen tuomion 143 ja 146 kohtaan.
- 46 Yhteisöjen tuomioistuimen on tutkittava viran puolesta, kohdistuuko tämä neuvoston vaatimus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökseen, johon voidaan hakea muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla.
- 47 Sitä ennen on pantava merkille, että kyseisessä määräyksessä tarkoitettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen lopullinen päätös asiassa T-125/96 on se, jolla tämä ratkaisi valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 3 kohdassa aineellisen kysymyksen kokonaisuudessaan, kun se hylkäsi BI Vetmedican ja Boehringerin tässä asiassa esittämät vaatimukset.
- 48 Neuvosto ei ole riitauttanut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-125/95 tekemää lopullista päätöstä, joka oli sille myönteinen.
- 49 Näin ollen on katsottava, että neuvosto on valituksellaan pyrkinyt väittämään, että valituksenalainen tuomio sisälsi paitsi edellä mainitun lopullisen päätöksen, sen perustelujen 143 ja 146 kohdan valossa myös toisen, asiaa T-125/96 koskevan valituskelpoisen päätöksen eli sen, jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua tutkittavaksi ottamista koskevan oikeudenkäyntiväitteen.
- 50 Kuitenkin päätökset, joilla ratkaistaan oikeudenkäyntiväite siitä, että asia on jätettävä tutkittavaksi ottamatta kyseisessä määräyksessä tarkoitettulla tavalla,

ovat toiselle asianosaiselle vastaisia päätöksiä, kun niissä joko hyväksytään tai hylätään tämä oikeudenkäyntiväite. Yhteisöjen tuomioistuin on muun muassa hyväksynyt valituksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiosta, jolla tämä oli hylännyt toisen asianosaisen kanteesta esittämän oikeudenkäyntiväitteen, vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli myöhemmin samassa tuomiossa hylännyt tämän kanteen perusteettomana (ks. asia C-73/97 P, Ranska v. Comafrika ym., tuomio 21.1.1999, Kok. 1999, s. I-185).

- 51 Valituksenalaisesta tuomiosta ei sitä vastoin ilmene, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi aikonut tekemällään päätöksellä lausua BI Vetmedican ja Boehringerin asiassa T-125/96 nostaman kanteen tutkittavaksi ottamisesta ennen kyseisen kanteen hylkäämistä. Päinvastoin valituksenalaisen tuomion 143 ja 146 kohdasta ilmenee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen, ettei neuvoston oikeudenkäyntiväitteestä ollut tarpeen lausua, koska BI Vetmedican ja Boehringerin asiassa T-125/96 esittämät vaatimukset oli joka tapauksessa hylättävä.
- 52 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiana oli arvioida, kuten se tekikin, voitiinko asian olosuhteissa kanteen hylkäämistä neuvoston esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä lausumatta, mitä ei voida pitää viimeksi mainitulle vastaisena päätöksenä, pitää oikeutettuna hyvän oikeudenkäytön perusteella.
- 53 Edellä esitetyn perusteella neuvoston valitus ei kohdistu mihinkään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätökseen, johon voitaisiin hakea muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla.
- 54 Tästä seuraa, että valitus on jätettävä tutkimatta ilman, että BI Vetmedican ja Boehringerin esittämiä perusteita olisi tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

- 55 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla sovelletaan valituksen käsittelyyn, asian hävinnyt asianosainen velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska BI Vetmedica ja Boehringer ovat vaatineet, että neuvosto velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 56 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan, jota niin ikään sovelletaan tämän työjärjestyksen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen mukaisesti on päätettävä, että Yhdistynyt kuningaskunta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Kyseisen kohdan kolmannen alakohdan mukaan yhteisöjen tuomioistuin voi päättää, että muu väliintulija kuin jäsenvaltio tai toimielin vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Tämän määräyksen nojalla on syytä päättää, että Fedesa ja SKV vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Valitus hylätään.

- 2) Euroopan unionin neuvosto velvoitetaan korvaamaan Boehringer Ingelheim Vetmedica GmbH:n ja C. H. Boehringer Sohnin oikeudenkäyntikulut.

- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta, Euroopan yhteisöjen komissio, Fédération européenne de la santé animale (Fedesa) ja Stichting Kwaliteitsgarantie Vleeskalverensector (SKV) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Rodríguez Iglesias

Jann

Macken

Colneric

La Pergola

Puissochet

Wathelet

Schintgen

Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 26 päivänä helmikuuta 2002.

R. Grass

G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja

presidentti